

naar han erholdt Afsked, at kunne gjøre For-
dring paa, at hans Pension beregnedes til $\frac{2}{3}$
af hans Gage som Oberst, istedetfor at den
kun er beregnet til $\frac{1}{3}$ af hans Gage som Oberst-
lieutenant. Det ere disse Betragtninger, som
have ledet os til at indstille, at Andragendet
henvises til Ministeriet, idet jeg er overbevist
om, at den Afgjorelse, som har fundet Sted,
ikke ganske stemmer med de givne Forfrister.

Det andet Andragende, der, som jeg tillod
mig at bemærke, er af en mere almindelig Na-
tur, er indgivet af den nuværende Rigsdags-
mand for Holbek Amts 4de Valgkreds (Turen).
Det angaaer nærmest ham selv, men tillige
flere andre Personer, som ere eller have været
i samme Stilling som han, det vil sige: have
tidligere staaet i Armeen, ere gaaede af paa
Bartpenge og nu under Krigen atter ere ind-
kaldte til Tjeneste. Pensioncomiteen har ogsaa
erholdt Meddelelser fra flere andre Sider
om, at den Beklagelse, som er fremsat af den
nævnte Rigsdagsmand, ogsaa deles af de An-
dre, som have været i samme Stilling som han.
Andragendet angaaer altsaa Spørgsmaalet om
den Stilling, som bør tilkomme de Officerer,
som have staaet paa Bartpenge, derpaa have
været indkaldte til Tjeneste, men nu ere af-
stedigede. Der kan ikke her, som ved det fore-
gaaende Andragende være Tale om, at her
skulde være brugt en Fremgangsmaade, som
stod i bestemt Strid med gjældende Forfrister,
af den simple Grund, at saadanne Forfrister
ikke eksistere. Det er netop Mangelen af For-
frister i saa Henseende, som jeg ved en tid-
ligere Leilighed har havt Leilighed til at be-
klage, ligesom det ogsaa i Betænkningen i Pen-
sions sagen er yttret, at man maatte ønske dem
afhjulpsne snarest muligt — en Mangel, som
naturligviis ingenlunde er afhjulpsen ved den
Bestemmelse, som under Pensions sagen blev sat
igennem med Hensyn til de Embedsmænd, der
afgaae paa Bartpenge, fordi deres Embeder
indrages. — Det staaer altsaa fast, at der
er Trang til at give Bestemmelser om Offi-
cerer, som ere satte paa Bartpenge. Hvor-
ledes Bestemmelsen vil blive, lader sig natur-
ligviis ikke forud sige. Den ærede Rigsdags-
mand, som har indgivet Andragendet, har
meent, at Billighed maatte tale for, at de

Officerer, som stode paa Bartpenge, maatte
betragtes som staaende i Linien, og blive ved
at avancere efter deres Tjenesteaalder, hvoraf
altsaa Følgen vilde blive, at, naar de igjen
kaldes ind for at gjøre Tjeneste, maatte de
indtage det Nummer, som deres Tjenestetid
maatte medføre, og faae fuldstændig den
samme Gage og Emolumenter som de Offi-
cerer, der vare blevne i Linien, samt natur-
ligviis avancere paa samme Maade som disse,
og endelig, at naar de skulde befindes, at
være overflødige, det vil sige, at man ikke læn-
gere havde Brug for saa mange Officerer,
skulde deres Bartpenge beregnes efter den Gage,
som de paa den Tid havde opnaaet. Det er
denne Anskuelse, som den ærede Rigsdagsmand
er gaaet ud fra, som den billige og naturlige.
Jeg vil tilføie med Hensyn hertil, at Udvalget,
uden at have nogen Opfordring til bestemt at
erklære sig over Rigtigheden deraf, ialtsald maa
erkende, at det var den gunstigt muligste for
dem, som vare satte paa Bartpenge. Der er
imidlertid en anden Veie at gaae frem paa,
og det er netop den, man har brugt, som ikke
blot ikke er gunstig, men i den Grad ugunstig
for Officererne paa Bartpenge, at det fore-
kommer os, at man baade maa erkende og
ligefrem erklære den for at være ubillig. Det
er nemlig den Fremgangsmaade, at lade de
Officerer, som tidligere ere blevne satte paa
Bartpenge paa Grund af Reductioner i Ar-
meen, som gjøre det uundvendigt at have et
saa stort Antal af Officerer, være udsatte for
den Mulighed igjen at indkaldes til Tjeneste,
hvorved de altsaa hindres fra at indslaae den
Veie, de ellers vilde betænde, derefter at indkalde
dem uden Hensyn til, hvor lang Tid der i
Mellemtiden er forløben, og uden Hensyn til,
hvorledes det er gaaet deres Samtidige og Ef-
termænd, og saaledes lade dem indtræde i en
Charge, som staaer langt tilbage for den, deres
forrige Eftermænd beklæde; derpaa medens de
ere i Tjenesten, at lade dem avancere op til
høiere Poster, dog saaledes, at de kun faae et
vist mindre Tillæg i Emolumenter og alene
Characteren af den Charge, som de under
de vigtigste og vanskeligste Forhold for en Mi-
litair paa det Fuldstændigste beklæde, og ende-
lig naar Krigen ophører, atter at sætte dem